

Mgr. Lubomír Metnar
ministr vnitra

Č. j. MV-8544-3/SO-2018

Praha 30. ledna 2018
Počet listů: 6

Účastník řízení:

Pan

Tomáš Pecina

nar. 21. 4. 1966

bytem: Slezská 1668/56

120 00 Praha 2

ROZHODNUTÍ

Ministr vnitra jako věcně příslušný správní orgán podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), po projednání v rozkladové komisi ministra vnitra, **rozhodl o rozkladu**, který podal pan **Tomáš Pecina**, nar. 21. 4. 1966, bytem Slezská 1668/56, 120 00 Praha 2 (dále jen „účastník řízení“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru personálního (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 12. 1. 2018, č. j. MV-3449-6/SP-2017, kterým byla správním orgánem I. stupně podle § 15 odst. 1 a § 8a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), odmítnuta žádost účastníka řízení o poskytnutí informace o výši platů a odměn zaměstnanců Ministerstva vnitra JUDr. Adama Furka, Mgr. et Mgr. Tomáše Jirovce a JUDr. PhDr. Petra Mlsny, Ph.D. (dále jen „zaměstnanci Ministerstva vnitra“),

takto:

podle **§ 152 odst. 6 písm. b) správního řádu** se rozklad proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12. 1. 2018, č. j. MV-3449-6/SP-2017,

z a m í t á .

ODŮVODNĚNÍ

Účastník řízení podal dne 29. 12. 2017 u správního orgánu I. stupně žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. (dále jen „žádost“). Předmětem žádosti bylo poskytnutí informace o výši platů a odměn zaměstnanců Ministerstva vnitra za poslední tři kalendářní roky, tj. za rok 2015, 2016 a 2017, vždy ve formě součtu pro jednotlivého zaměstnance za celý kalendářní rok.

Účastník řízení k žádosti připojil vyjádření k jednotlivým podmínkám, které podle nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16 (dále jen „nález“), mají být splněny, aby se povinné subjekty, v daném případě správní orgán I. stupně, odmítnutím poskytnutí žádosti o platu a odměnách svých zaměstnanců nedopustily porušení povinnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod.

Žádost byla rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 12. 1. 2018, č. j. MV-3449-6/SP-2017, odmítnuta. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že pro poskytnutí informace o výši platu a odměn zaměstnanců Ministerstva vnitra nejsou splněny podmínky podle § 8b zákona č. 106/1999 Sb. v intencích nálezu, a je tedy třeba postupovat podle § 8a tohoto zákona, resp. § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 101/2000 Sb.“), s přihlédnutím k § 10 zákona č. 101/2000 Sb.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12. 1. 2018, č. j. MV-3449-6/SP-2017, bylo účastníku řízení doručeno dne 12. 1. 2018. Účastník řízení podal téhož dne, tj. dne 12. 1. 2018 rozklad proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12. 1. 2018, č. j. MV-3449-6/SP-2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Účastník řízení v rozkladu označil napadené rozhodnutí za nezákonné a současně namítá, že neexistují podklady k tomu, že žádost představuje zneužití práva na informace v intencích zákona č. 106/1999 Sb., naopak podle jeho názoru z dopisu správního orgánu I. stupně ze dne 8. 1. 2018 vyplývá ochota informace účastníku řízení poskytnout za předpokladu, že se účastník řízení zaváže jejich obsah utajit. O zneužití práva, podle názoru účastníka řízení, lze hovořit na straně správního orgánu I. stupně, nikoli na straně účastníka řízení, neboť účastník řízení svou žádostí hodlá dosáhnout změny judikatury Ústavního soudu, kterou považuje za nesprávnou a škodlivou, a chce tak dosáhnout navrácení rozhodovací praxe ke stavu, který existoval před vydáním nálezu.

Výše platů a odměn zaměstnanců Ministerstva vnitra je účastníku řízení, podle jeho vyjádření v rozkladu, lhostejná, není mu však lhostejné, když výši platů a odměn nemůže zjistit, ačkoli jsou prostředky na tyto platy a odměny „vypláceny z jeho daněmi generovaných veřejných rozpočtů“. Účastník řízení výše uvedené považuje za důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, avšak nad rámec toho uvádí: **„že požadavek, aby byly informace o nakládání s veřejnými prostředky způsobilé zasáhnout do práv dotčených osob, poskytované toliko v případě, že žadatel prokáže existenci důvodného podezření o nepravostech, pokládá za absolutně neslučitelný s principy demokratického právního státu v materiálním smyslu. Zákon o svobodném přístupu k informacím je v první řadě nástrojem preventivním, a povinným subjektem zastávaný výklad jeho působení neutralisuje a nutí žadatele, aby si informace o nekalém jednání veřejné moci napřed opatřil,**

a to nejspíš per nefas, a až poté, co tyto informace zjistí, své podezření formou odůvodnění žádosti o informace sdělil samotnému orgánu, o který se jedná.“ Takový postup účastník řízení považuje za přímou podporu korupce a popsané omezení práva na informace za jeho absolutní popření.

Ministr vnitra v intencích návrhu rozkladové komise ministra vnitra posoudil rozklad proti napadenému rozhodnutí. Vycházel ze spisového materiálu vedeného správním orgánem I. stupně pod sp. zn. MV-3449/SP-2017 a dále ze zákona č. 106/1999 Sb. Ministr vnitra jako odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, na základě podaného rozkladu, a zákonnost přezkoumal v celém rozsahu.

Ústavní soud ve zmíněném nálezu posuzoval ústavnost poskytnutí informace o výši platů a odměn pracovníků Magistrátu města Zlína podle zákona č. 106/1999 Sb. Hodnotil, zda a pokud ano, za jakých podmínek lze tuto informaci zpřístupnit na základě § 8b zákona č. 106/1999 Sb. V nálezu Ústavní soud konstatoval, že poskytnutí informace o platu či odměně konkrétního zaměstnance veřejné správy je možné pouze za velmi striktních podmínek, které následovně vymezil v tzv. platovém testu v bodě 125 nálezu: *„Povinná osoba může odmítnout poskytnout žadateli informace o platu a odměnách zaměstnance vyžádané na základě ustanovení § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud nejsou splněny všechny tyto podmínky:*

- a) účelem vyžádání informace je příspěvek k diskusi o věcech veřejného zájmu;*
- b) informace samotná se týká veřejného zájmu;*
- c) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“;*
- d) informace existuje a je dostupná.*

Nejsou-li všechny tyto podmínky splněny, potom odmítnutí poskytnout žadateli informaci o platu a odměnách zaměstnance není porušením povinnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny.“

Ministerstvo vnitra připravilo na základě tohoto nálezu Metodické doporučení k poskytování informací o platech a odměnách podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím pod č. j. MV-138779-7/ODK-2017 (dále jen „metodické doporučení“). Jeho cílem je dát povinným subjektům, které informaci podle zákona č. 106/1999 Sb. poskytují, návod, jak závěry Ústavního soudu aplikovat v praxi při vyřizování konkrétních žádostí.

Ministr vnitra ve shodě se správním orgánem I. stupně dospěl k závěru, že žádost splňuje z výše uvedených podmínek podmínky uvedené pod písmeny c) a d). Ministr vnitra vyhodnotil účastníka řízení jako osobu, která plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“, neboť z internetových stránek provozovaných účastníkem řízení lze seznat, že se účastník řízení aktivně věnuje problémům veřejné správy a v této souvislosti i problematice svobodného přístupu k informacím, přestože celá řada jeho komentářů má subjektivní povahu, což však nález ani metodické doporučení nevyklučují. Webová stránka účastníka řízení (<http://paragraphos.pecina.cz/>) vykazuje znaky této činnosti, tj. poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“. Požadovaná

informace o výši platu a odměny zaměstnanců Ministerstva vnitra skutečně existuje a správní orgán I. stupně s ní disponuje a vztahuje se k jeho působnosti, jak sám účastník řízení předpokládá v žádosti v bodě „II. A Existence a dostupnost informace“, když uvedl: *„S ohledem na povahu poskytovaných informací nelze mít rozumných pochybností o tom, že informace existují, povinný subjekt jimi disponuje a vztahuje se k jeho působnosti.“*

Ministr vnitra však musí konstatovat, že nejsou splněny zbývající dvě podmínky obsažené v bodě 125 nálezu uvedené pod písmeny a) a b), tj. aby informace o výši platu a odměn zaměstnanců Ministerstva vnitra ve sledovaném období kalendářního roku 2015, 2016 a 2017 přispěla k veřejné diskusi, a předmětná informace je pro tuto diskusi nezbytná. Z žádosti ani z rozkladu nevyplývá, že by účastník řízení vůči výši platů a odměn zaměstnanců Ministerstva vnitra vznesl konkrétní relevantní pochybnosti, kterými mohou být pracovní či jiné veřejné aktivity konkrétního zaměstnance Ministerstva vnitra, nebo konkrétní pochybnosti o jeho kvalitě práce, či osobní vztahy apod. Ministr vnitra seznal, že účastník řízení legitimitu pro poskytnutí požadované informace z hlediska splnění podmínek obsažených v bodě 125 nálezu uvedených pod písmeny a) a b) nedoložil. Ministr vnitra z dostupných podkladů také nezjistil, že by účastník řízení podrobil metodické doporučení vycházející z nálezu adekvátní odborné kritice, a poukázal tak na chyby v tomto metodickém doporučení, vyvrátil jeho závěry, tj. jakkoli relevantně prokázal, že metodické doporučení, které koresponduje nálezu, je nesprávné.

K námitkám uvedeným v rozkladu ministr vnitra uvádí, že z výzvy o vyjádření, zaslané účastníku řízení pod č. j. MV-3449-3/SP-2018, ze dne 8. 1. 2018, nelze bez dalšího dovodit ochotu správního orgánu I. stupně účastníku řízení požadovanou informaci poskytnout za předpokladu, že se účastník řízení zaváže jejich obsah utajit, když účastníka řízení žádá o vyjádření, zda požadované informace hodlá šířit, zveřejňovat či zpřístupňovat, tj. zda se písemně zaváže, že uvedené informace použije výlučně pro svou vlastní potřebu, nadto, když z žádosti a ze sdělení účastníka řízení k výzvě o vyjádření (č. j. MV-3449-5/SP-2018) i z rozkladu vyplývá, že předmětem zájmu účastníka řízení není ve své podstatě získání informace o výši platu a odměnách zaměstnanců Ministerstva vnitra, ale změna judikatury Ústavního soudu a navrácení rozhodovací praxe ke stavu před nálezem. V návaznosti na uvedené lze konstatovat, co již bylo uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, tedy že nejsou splněny podmínky uvedené pod písmeny a) a b) podle bodu 125 nálezu, neboť poskytnutí informace o výši platu či odměny dotčených zaměstnanců nemůže přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu, tj. poskytnutí informace o výši platu zaměstnanců, kteří se podíleli na zpracování metodického doporučení, není k diskusi o obsahu nálezu a tohoto metodického doporučení nutné. To se týká obdobně i požadavku na poskytnutí informace o výši platu a odměn u osoby, která se zjevně přímo nepodílela na zpracování metodického doporučení.

Pro úplnost ministr vnitra uvádí, že správnost odměňování státních zaměstnanců a zaměstnanců Ministerstva vnitra v pracovním poměru zajišťuje Ministerstvo financí v rámci jím spravovaného Informačního systému o platech státních zaměstnanců podle § 179 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a nařízení vlády č. 328/2013 Sb., o stanovení rozsahu a způsobu poskytování údajů do Informačního systému o platech, a podle § 137 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

Uvedený Informační systém o platech státních zaměstnanců mj. zachycuje i případné odchylky (nesprávnosti) od správně stanovených platů a odměn státních zaměstnanců a upozorňuje na ně (např. na nesprávně stanovené osobní příplatky, případné překročení maximální výše vyplacených odměn v daném kalendářním roce, apod.).

Podle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu „*Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, lze v řízení o rozkladu rozklad zamítnout.*“.

Vzhledem k tomu, že účastník řízení neprokázal splnění podmínek obsažených v bodě 125 nálezu uvedených pod písmeny a) a b), lze se ztotožnit s názorem správního orgánu I. stupně a přistoupit podle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu k zamítnutí rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu nelze odvolat.

Mgr. Lubomír Metnar

Rozdělovník:

1. Tomáš Pecina (*odeslat do datové schránky*)
2. Ministerstvo vnitra, odbor správní
3. Ministerstvo vnitra, odbor personální